

03.11.2013

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
OPĆINSKI SUD U SARAJEVU
Broj: 65 0 Rs 232516 12 Rs
Sarajevo, 01.11.2013. godine

Općinski sud u Sarajevu, sudija Sanja Jaramaz-Dedić, u pravnoj stvari tužitelja Jašarević Faruka iz Sarajeva Ul. Skenderpašina br. 22, koga zastupa Edina Jahić advokat iz Sarajeva, protiv tuženog Vanjskotrgovinska/Spoljnotrgovinska komora BIH Ul. Branislava Đurđeva br. 10 koju zastupa Mehmed Spaho advokat iz Sarajeva, radi poništenja odluke i isplate potraživanja iz radnog odnosa, vrijednost spora 11.000,00 KM, nakon zaključene glavne rasprave, održane dana 29.08.2013. godine u prisustvu tužitelja lično i punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženog, dana 01.11.2013. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Poništava se Odluka Upravnog odbora Vanjskotrgovinske/Spoljnotrgovinske komore BIH o razrješenju tužitelja Jašarević Faruka s pozicije generalnog sekretara i imenovanju vršitelja dužnosti generalnog sekretara od 26.01.2012. godine, pa se shodno tome nalaže tuženom da tužitelja vrati na poziciju generalnog sekretara na kojoj je bio raspoređen po Ugovoru o radu broj VTK-97-6b-1-1/11 od 03.02.2011. godine, isplati mu na ime razlike plate mjesečno iznos od po 1.003,59 KM za period od 26.01.2012. godine do 30.09.2012. godine iznos od 1.319,54 KM, za oktobar 2012. godine iznos od 1.208,03 KM, za novembar 2012. godine iznos od 1.319,54 KM, i za decembar 2012. godine iznos od 1.505,39 KM, sa zakonskom zateznom kamatom na svaki mjesečni iznos počev od 1-og u mjesecu za protekli mjesec, pa do isplate, uspostavi mu sva prava iz radnog odnosa, tako što će uplatiti poreze i doprinose na razliku plaće i iz plaće počev od 26.01.2012. godine do 31.12.2012. godine sa zakonskim zateznim kamatama koje budu potraživali državni organi i fondovi za poreze i doprinose, i naknadi mu troškove parničnog postupka u iznosu od 5.875,60 KM, sve u roku od 15 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je putem punomoćnika dana 06.02.2012. godine podnio tužbu, protiv tuženog, radi poništenja odluke i isplate potraživanja iz radnog odnosa. U činjeničnim navodima tužbe ističe da je bio u radnom odnosu kod tužene na poziciji generalnog sekretara, a da je Upravni odbor tužene (u daljem tekstu UO) dana 26.01.2012. godine donio odluku kojom ga je razriješio sa dužnosti generalnog sekretara Vanjskotrgovinske komore BiH (u daljem tekstu VTK BiH), te je istovremeno donio odluku o formiranju komisije za primopredaju dužnosti i odluku o pokretanju disciplinskog postupka koje odluke je zaprimio poštom 03.02.2012. godine. Tužitelj smatra da su navedene odluke u suprotnosti sa Zakonom o VTK BiH, Statutom VTK BiH, Poslovníkom o radu UO VTK BiH i Poslovníkom o radu Skupštine VTK BiH. Tužitelj osporava zakonitost sastava UO VTK koji je donio osporene odluke, obzirom da Despotović Dragan, Imamović Nihad i Pehar Ilija na osnovu odredbi člana 26. a u vezi sa odredbom člana 19. Statuta VTK BiH nemaju legalitet i legitimitet članstva UO. Naime, Despotović Dragan je prestao raditi u privrednom subjektu „Balkan Steel“ Banja Luka, Imamović Nihad je prestao raditi u „Asa Holdingu“ Sarajevo zbog odlaska u mirovinu kao i Pehar Ilija koji je prestao raditi u „Autoprevozu“ Mostar. Tužitelj navodi da je prema odredbi člana 27. stav 2. Statuta VTK propisano da UO može punovažno raditi ako sjednicama prisustvuje najmanje 7 članova, što znači da UO u sastavu u kojem je donio osporene odluke nije imao kvorum za zakonito donošenje odluka, obzirom da su tri člana UO nelegitimna, te da UO nije bio sastavljen u skladu sa odredbom člana 14. Zakona o VTK. Osim toga u UO nije bio niti jedan član sa području R. Srpske, što je u suprotnosti sa odredbom člana 14. citiranog zakona. Tužitelj navodi da je obavijestio predsjednika i podpredsjednika Skupštine VTK BiH, zatim Nihada Imamovića i ostale članove UO VTK BiH da tri člana UO nemaju legalitet i legitimitet odnosno da im je prestao mandat čime je ugrožena zakonitost rada komore, međutim Nihad Imamović čiji je mandat člana UO prestao po sili zakona samoinicijativno i nezakonito zakazao je sjednicu UO VTK BiH na kojoj su donesene odluke koje su predmet ovog spora. Odlukom o razrješenju tužitelj se razrješava sa dužnosti generalnog sekretara, na poziciju VD generalnog sekretara imenuje se Ivan Mandić, a u obrazloženju odluke se navodi da se tužitelj razrješava dužnosti generalnog sekretara VTK BiH zbog utvrđenih povreda radne dužnosti i to: neizvršavanja odluka UO VTK, neizvršavanja zaključaka UO VTK, neizvršavanja odluka predsjednika i podpredsjednika VTK, nezakonitog i netransparentnog trošenja sredstava VTK, davanja netačnih i neistinitih podataka organima VTK od značaja za donošenje pravih odluka i opstrukcija i blokada rada UO VTK. Tužitelj smatra da su navodi obrazloženja paušalni i neutemeljeni iz razloga, jer je odredbom člana 34. stav 1. Statuta tužene propisano da predsjednik predstavlja i

zastupa VTK u zemlji i inozemstvu, rukovodi njenim radom i izvršava odluke i zaključke organa VTK, a stavom 3. da predsjednik za značajne odluke i poslove iz svoje nadležnosti konzultira podpredsjednike i generalnog sekretara, zatim da tuženi nije naveo ni jednu nezakonitu radnju koju je tužitelj navodno poduzeo u trošenju sredstava, a da je na sjednici UO od 27.10.2011. godine razmatran i jednoglasno usvojen izvještaj o finansijskom materijalnom poslovanju VTK za period januar-juni 2011. godine i tabelarni prikaz za period januar-avgust 2011. godine koji je prethodno razmatrao i usvojio i Nadzorni odbor. Tužitelj ističe da je redovno svim organima dostavljao tačne i istinite podatke, tako da su u redovitoj proceduri i u okviru svojih nadležnosti mogli donositi pravilne odluke, te da je od 03.02.2011. godine održano 9 sjednica UO sa ukupno 54 tačke dnevnog reda i na svakoj sjednici je on organizovao pripremu materijala i učestvovao u njihovom radu. Dalje ističe, da odluka o razrješenju nema pouku o pravnom lijeku te je tužitelju time uskraćeno pravo na žalbu, ista je donijeta bez provođenja disciplinskog postupka, iako je na sjednici UO od 26.01.2012. godine donesena odluka o provođenju disciplinskog postupka, a istovremeno je donesena odluka kojom je utvrđena odgovornost tužitelja i isti je razriješen sa dužnosti generalnog sekretara, te je imenovan vršitelj dužnosti generalnog sekretara iako Zakon i Statut VTK BiH niti jednom svojom odredbom ne definiraju poziciju vršitelja dužnosti. Na osnovu svega navedenog tužitelj smatra da je odluka o njegovom razrješenju nezakonita, te je konačno opredjeljenim tužbenim zahtjevom od 17.05.2013. godine predložio kao u izreci.

U odgovoru na tužbu od 08.03.2012. godine i podneskom od 13.03.2012. godine tužena osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva, te ističe da je tužitelj na sjednici UO održanoj dana 26.01.2012. godine razriješen dužnosti generalnog sekretara zbog utvrđenih grubih povreda radnih dužnosti koje je vršio, te je na istoj sjednici donesena odluka o formiranju komisije za primopredaju dužnosti i odluka o pokretanju disciplinskog postupka protiv tužitelja kojom je isti privremeno udaljen sa radnog mjesta do okončanja disciplinskog postupka. Tužena osporava navode tužitelja u pogledu legitimnosti sastava UO, jer o mandatu članova UO odlučuje isključivo Skupština tužene u skladu sa odredbama člana 21. Statuta VTK BiH, te navodi da UO djelovao u punom pravnom kapacitetu i jednoglasno donio odluke iz svoje nadležnosti. Tužena navodi da se na odluke UO tužitelj u potpunosti ogлуšio, te je poduzeo radnje i aktivnosti s ciljem destabilizacije i onemogućavanja rada Komore i obmanjivanja preostalih uposlenika, pa je potpuno nelegalno nastavio obnašati funkciju generalnog sekretara VTK BiH, te je pokušao onemogućiti održavanje sjednice UO prijeteći svim uposlenicima otkazom ugovora o radu ukoliko pruže pomoć u održavanju pomenute sjednice. Nadalje, tužitelj je naredbom od 26.01.2011. godine zabranio pristup poslovnoj zgradi tužene u Sarajevu uposlenicima Ivanu Mandiću i Veliboru Peuliću, s tim da je Ivan Mandić u tom trenutku obnašao funkciju vd. generalnog sekretara, tužitelj je odbio da izvrši primopredaju dužnosti i pokušao je u potpunosti onemogućiti dalje djelovanje tužene, a navedenim postupcima je zloupotrijebio svoj položaj i prekoračio ovlaštenja, te je direktno prouzrokovao otežano funkcioniranje legalnih organa tužene, a Skupština tužene na sjednici održanoj 07.03.2012. godine je u potpunosti održala rad UO kao i donesene odluke u pogledu statusa tužitelja. Tuženi smatra da je tužitelj grubo prekršio odredbe člana 19. Zakona o VTK, obzirom da je uputstvom o praćenju od 25.12.2002. godine koje je donio predsjednik tužene, a na osnovu stavova Upravnog i Nadzornog odbora tužene, regulisana obaveza generalnog sekretara da konsultuje predsjednika za svako korištenje sredstava tužene u iznosu većem od 2.000,00 KM. Tužena navodi da je tužitelj tako sklopio ugovor o izvođenju radova na sanaciji fasade na zapadnoj strani objekta tužene sa društvom „Džena“ doo Gradačac, te ugovor o izvođenju radova na zamjeni postojeće stolarije na zapadnoj strani objekta sa društvom „Čičko PVC“ doo Tomislav Grad, a vrijednost navedenih ugovora je bila 41.832,20 KM odnosno 80.417,61 KM. Ovi radovi su izvršeni bez neophodne saglasnosti UO o čemu se raspravljalo i na sjednici Nadzornog odbora održanoj 19.09.2011. godine na kojoj je i sam tužitelj priznao da je navedene aktivnosti sproveo bez saglasnosti UO, te je tek po okončanju radova predložio UO usvajanje izvršenih radova. Tužena smatra da je tužitelj zloupotrijebio svoj položaj i prekoračio svoja zakonska ovlaštenja i donošenjem rješenja od 19.12.2011. godine o uplati pripadajućeg dijela za uvođenje daljinskog centralnog grijanja u prostorijama Kantonalne privredne komore Tuzla, kojim rješenjem je naložio isplatu iznosa od 21.172,32 KM iz sredstava tužene bez saglasnosti UO i bez konsultovanja sa predsjednikom, a isplata je izvršena i prije podnošenja zahtjeva. Tužena takođe smatra da je tužitelj zloupotrebjavao svoja ovlaštenja i položaj sklapajući samovoljno i bez poštivanja propisane procedure ugovore sa Verom Slipić o snimanju nosača zvuka u iznosu od 3.366,25 KM i sa Sulejmanom Berhamovićem o izradi studije „cijena usluga prijevoza u cestovnom prometu“ u iznosu 3.366,25 KM, sa Nanin Namikom ugovor o djelu u iznosu od 22.666,02 KM, zatim da je za 10-ti jubilarni Međunarodni sajam privrede Brčko 2011. godine izdvojeno 4.000,00 KM, za Međunarodni naučni skup „Obnovljivi izvori energije“ Banja Luka 5.000,00 KM, za nastup Privredne komore F BiH na sajmu Priština 2011. godine 5.000,00 KM, za naučno stručnu konferenciju „Medicinal and aromatic plants in generation of new values in 21st century“ Sarajevo 3.000,00 KM za privrednu kulturnu manifestaciju „Dani jabuke“ u Goraždu 5.000,00 KM, za ugovor o sajamskom namještaju 14.434,29 KM, a sva navedena sredstva su odobrena neovlašteno i van važećih propisa. Tužena osporava da je UO na sjednici održanoj 27.10.2011. godine usvojio izvještaj o finansijsko materijalnom poslovanju kako to tužitelj tvrdi, već je na navedenoj sjednici UO šamo usvojio navedeni izvještaj kao informaciju, te je zaključeno da će o samom izvještaju biti raspravljano na narednim sjednicama. Tužena takođe ističe da je rezultat

netransparentnog i neovlaštenog trošenja sredstava tužene i prekoračenja planiranog budžeta za 745.639,00 KM odnosno 12% te predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Na ročištu za glavnu raspravu punomoćnik tužitelja izveo je dokaze čitanjem: Ugovora o radu tužitelja broj VTK-97-6b-1-1/11 od 03.02.2011. godine, Ugovora o radu na neodređeno vrijeme broj SK-998/11 od 22.06.2011. godine zaključen između tuženog i Dragana Despotovića, Ostavke Dragana Despotovića broj SK-1078/11 od 11.07.2011. godine, Rješenja Federalnog zavoda za PIO/MIO broj 1818-0010/11-4 od 13.04.2011. godine, Rješenja Federalnog zavoda za PIO/MIO broj 193C-2313/07 od 13.05.2008. godine, Dopisa tužitelja kao generalnog sekretara tuženog upućen Nihadu Imamoviću broj SK-101/12 od 20.01.2012. godine, Dopisa tužitelja kao generalnog sekretara tuženog broj SK-96/12 od 19.01.2012. godine, E-mail poruke Nihada Imamovića upućena tužitelju i drugima dana 23.01.2012. godine i 24.01.2012. godine, E-mail poruke tužitelja upućena Nihadu Imamoviću dana 24.01.2012. godine, Dopisa tužitelja kao generalnog sekretara tuženog broj SK 124/12 od 24.01.2012. godine, E-mail poruke Nihada Imamovića upućena Ranku Bakić i drugima od dana 24.01.2012. godine, Dopisa tužitelja kao generalnog sekretara tuženog broj SK-151/12 od 26.01.2012. godine, Zahtjeva Azema Huremovića, Amera Ibrišimovića, Eldina Brčanovića, Šabana Rizvića, Smaila Klarića, Mirsada Novalića, Slavka Dobrilovića, Džemala Smajića, Nedreta Kikanovića, Ševala Suljkanovića, Admira Kape i Fuada Silajdžića za zakazivanje vanredne sjednice Skupštine tuženog, Podataka tuženog o članovima UO na dan 26.01.2012. godine-odlučka o izboru članova UO VTK BiH za mandatni period od 2010.g do 2014. godine broj VTK-770-5a/10 od 23.06.2010. godine, Ostavke Dragana Despotovića broj SK-1078/11 od 11.07.2011. godine, Transkripta tonskog zapisa sa XV sjednice Upravnog odbora tuženog održane 26.01.2012. godine, Naredbe v.d. generalnog sekretara tuženog Ivana Mandića od 28.01.2012. godine, Dopisa Kabineta predsjednika i potpredsjednika tuženog broj 165/12 od 27.01.2012. godine, Odluke UO tuženog o pokretanju disciplinskog postupka protiv tužitelja od 26.01.2012. godine, Odluke o razrješnju UO tuženog od 26.01.2012. godine, Odluke o formiranju Komisije za primopredaju dužnosti od 26.01.2012. godine, Odgovora tuženog na dopis Helsinškog komiteta broj SK 535/12 od 15.03.2012. godine, Pisma tužitelja upućeno zastupnicima Skupštine tužene, Izvoda sa web stranice www.limun.hr od 10.02.2012. godine, Izvoda sa web stranice www.glassrpske.com od 07.02.2012. godine pod naslovom „Jašarević i Komora“ i 14.02.2012. godine pod naslovom „Zbog samovolje Jašarevića blokirana Komora“, Novinskog članka novina „Glas Srpske“ od 08.02.2012. godine pod naslovom „Jašarević privatizovao Spoljnotrgovinsku komoru“, Zapisnika sa sjednice Skupštine tužene održane dana 08.06.2010. godine, Zapisnika sa sjednice Skupštine tužene održane dana 23.06.2010. godine, Naredbe SK- 123-1/12 od 26.01.2012. godine, Okvirnog plana investicija i investicionog održavanja za 2011. godinu broj VTK-1-1456-3B/10 od 16.12.2010. godine, Analize finansijskog poslovanja tuženog u razdoblju od 01.01. do 31.12.2011. godine od 03.04.2012. godine, Pisma Revik d.o.o. Sarjaevo od 15.03.2012. godine upućen tuženom, Izvještaja nezavisnog revizora Revik d.o.o. Sarajevo od 31.12.2011. godine, Zapisnika sa VIII sjednice UO tuženog održane 30.06.2011. godine (transkript), Zapisnika sa XII sjednice UO tuženog od 27.10.2011. godine (transkript), Zapisnika sa III sjednice Nadzornog odbora tuženog od 07.04.2011. godine (transkript), Transkripta zapisnika sa IV sjednice Nadzornog odbora tužene od 19.09.2011. godine, Informacije o radu Nadzornog odbora tuženog za 2011. godinu od 07.03.2012. godine, dok je punomoćnik tuženog izveo je dokaze čitanjem: Odluke o verifikaciji mandata od 01.10.2010. godine, Naredbe tužitelja od 14.02.2012., 26.01.2012., 13.02.2012., 24.01.2012. godine, Pisma Revik d.o.o. Sarajevo od 15.03.2012. upućen tuženom, Izvještaja nezavisnog revizora Revik d.o.o. Sarajevo od 31.12.2011. godine, Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji tuženog, Rješenja tuženog SK 1471-1/11 sa računom privredne komore Brčko distrikta, pismo PK Brčko distrikta i orjenataciona kaukulacija troškova, Odluke tuženog SKA732 od 28.04.2011. godine sa pismom PK F BiH od 19.04.2011. godine, Programa nastupa na sajmu Priština 2011 godine, Rješenja tuženog SK 1336/11 od 19.09.2011. godine, Pisma predsjednika organizacionog i naučnog komiteta od 19.19.2011. godine, Rješenja tuženog SK 1760/11 od 19.12.2011. godine, Dopisa PK Kantona Tuzla od 26.12.2011. godine, primljen kod tuženog 15.12.2011. godine, Pisma PK Kantona Tuzla-ponuda od 08.11.2011. godine, Rješenja tuženog SK 1284/11 od 19.09.2011. godine, Zahtjeva za podršku od 19.09.2011. godine, Rješenja tuženog SK 383/11 od 28.04.2011. godine, Pisma Panevropski univerzitet Apeion od 02.03.2011. godine, Pismena tuženog SK 1511/11 od 17.10.2011. godine, Pisma Vinosar od 05.10.2011. godine, Dopisa predsjednika VTK BiH od 25.12.2002. godine, te su izvedeni dokazi saslušanjem tužitelja kao parnične stranke, te svjedoka Mandić Ivana, Imamović Nihada, Poljašević Veselina, Peulić Velibora, vještačenje putem vještaka finansijske struke Vahide Humo i vještačenje putem vještaka informatičke struke Čengić Enesa, te su preslušani tonski zapisi sa sjednica upravnog i nadzornog odbora tužene kao i Skupštine od 08.06.2010. i 23.06.2010. godine. Sud je odbio izvodjenje dokaza čitanjem mišljenja Udruženja građana Helsinškog komiteta za ljudska prava u BiH iz razloga, jer mišljenje udruženja građana nije relevantno za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Cijeneći svaki izvedeni dokaz posebno, ali i sve dokaze zajedno u smislu odredbi člana 8. Zakona o parničnom postupku F BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj 53/03, 73/05 i 19/06) sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Tužitelj je dana 03.02.2011. godine sa tuženim zaključio ugovor o radu na neodređeno vrijeme, za radno mjesto generalni sekretar VTK BiH. Odredbom člana 2. ugovoreno je da uposlenik obavlja poslove organizovanja i rukovođenja radom uprave stručnih službi VTK BiH, zastupa VTK BiH u imovinskim, finansijskim i drugim pravnim poslovima, odgovara za zakonitost i rad uprave stručnih službi itd., te obavlja dužnost naredbodavca u izvršenju finansijskog plana i godišnjeg finansijskog dokumenta, zaključuje imovinske i finansijske ugovore na temelju procedura utvrđenih odgovarajućim zakonima, statutom i drugim aktima VTK. Tužitelj se dana 19.01.2012. godine obratio predsjedniku i potpredsjednicima Skupštine VTK BiH te ih obavijestio da od ukupno 9 članova UO 3 člana nemaju legitimitet, tako da UO ne može donositi nikakve zakonite i pravno valjane odluke, odnosno da je Dragan Despotović član UO prestao sa radom u privrednom društvu "Balkan stil" Banja Luka-članu komore koji ga je delegirao, Nihad Imamović član UO prestao sa radom u Asa Sarajevo - članu komore koji ga je delegirao i Damir Ilija Pehar član UO prestao sa radom u privrednom društvu "Auto prevoz teretni promet" Mostar-članu komore koji ga je delegirao, te predložio održavanje sastanka predsjednika i potpredsjednika skupštine uz prisustvo generalnog sekretara na kojem bi se dogovorilo donošenje odluke o zakazivanju vanredne sjednice Skupštine za koju je predložen dnevni red utvrđivanje legitimiteta članova UO i donošenje odluke o razrješenju članova kojima je prestao mandat, donošenje odluke za raspisivanje izbora za članove UO i donošenje odluke kojom bi Skupština preuzela sve funkcije UO do završetka procesa njegove rekonstrukcije. Dopisom od 20.01.2012. godine tužitelj se obratio članu UO Nihadu Imamoviću kojeg je obavijestio o aktu od 19.01.2012. godine upućenom predsjedniku i potpredsjednicima Skupštine kao i da dok Skupština ne donese odluke iz svoje nadležnosti sjednice UO se ne mogu održavati zbog nepostojanja kapaciteta koji obezbjeđuje njegov punovažan rad, kao da svako zakazivanje i održavanje sjednice je nelegalno i u suprotnosti sa aktima VTK BiH a za zakonitost rada odgovoran je generalni sekretar, pa je iz navedenih razloga dat nalog svih uposlenicima uprave stručnih poslova da se ne angažiraju na pripremi i realizaciji zahtjeva Nihada Imamovića za zakazivanje sjednice UO. Dana 23.01.2012. godine Nihad Imamović je putem elektronske pošte uputio pismo tužitelju u kojem navodi da je iznenađen njegovom reakcijom i postupcima koji su vjerovatno uzrokovani inicijativom za zakazivanje sjednice UO na kojoj bi se raspravljalo o razrješenju tužitelja, te navodi da je on legitimno izabran predsjednik UO, te ga posebno zabrinjava činjenica da je uposlenicima uprave stručnih poslova dat nalog za blokadu rada organa Komore, te ga je upozorio i zamolio da se vrati u okvire svog mandata i odgovornosti i da obezbjedi neophodne pretpostavke za nesmetano odvijanje zakazane sjednice jer će u protivnom ista biti održana na drugi mogući način. Dopisom od 26.01.2012. godine tužitelj se obratio članovima UO u kojem je ukazao da ne postoje zakonski uslovi za sazivanje sjednice UO i pravosnažan rad UO obzirom da je predsjedniku UO i Draganu Despotoviću članu UO istekao mandat i da oni nemaju zakonski kapacitet za zakazivanje sjednica UO te da tužitelj kao generalni sekretar nije konzultiran oko pripreme i zakazivanja sjednice UO zakazane za 26.01.2012. godine.

Članovi Skupštine Azem Huremović, Amer Ibrišimović, Džemal Smajić, Nedret Kikanović, Ševal Suljkanović, Admir Kapo, Fuad Silajdžić, Šaban Rizvić, Eldin Brčaninović, Smail Klarić, Mirsad Novalić i Slavko Dobrilović obratili su se pismenim putem predsjedniku i potpredsjednicima Skupštine VTK radi zakazivanje vanredne sjednice na kojoj je predložen dnevni red utvrđivanja legitimiteta članova UO i donošenje odluke o razrješenju članova kojima je prestao mandat, donošenje odluke za raspisivanje izbora za članove UO i donošenje odluke kojom bi Skupština preuzela sve funkcije UO do završetka procesa njegove rekonstrukcije.

Na sjednici Skupštine održanoj dana 08.06.2010. godine razmatran je izvještaj o radu komisije za obavljanje pripremnih radnji kandidiranje i sazivanje Skupštine VTK BiH za mandatni period 2010-2014. godina i imenovana komisija za verifikaciju mandata zastupnika u Skupštini VTK, a na sjednici skupštine održanoj dana 23.06.2010. godine od strane komisije za izbor i imenovanje kao kandidati za članove UO predloženi su: iz reda uspješnih privrednika srpske nacionalnosti Dragan Despotović, Balkan Steel Banja Luka i Predrag Mitrašević, Mitrašević Transport i logistika Brčko, iz reda uspješnih privrednika hrvatske nacionalnosti Ilija Damir Pehar Auto prevoz Mostar i Mario Hrkač, Podravka Široki Brijeg a iz reda uspješnih privrednika bošnjačke nacionalnosti Edin Arslanagić Bosnalijek i Nihad Imamović iz Asa Holding Sarajevo, a na II sjednici Skupštine VTK od 23.06.2010. godine donešena je odluka o izboru članova UO za mandatni period 2010-2014. godina u sastavu: Edin Arslanagić, Dragan Despotović, Mario Hrkač, Nihad Imamović, Predrag Mitrašević i Ilija Damir Pehar, dok su članovi UO po funkciji predsjednik i dva potpredsjednika i to: Veselin Poljašević, Bruno Bojić i Amir Zukić. Na sjednici održanoj dana 01.10.2010. godine Skupštine VTK je donijela odluka o verifikaciji mandata trećeg saziva zastupnika Skupštine za mandatni period 2010-2014. godina. Skupština VTK je dana 16.12.2010. godine donijela je okvirni plan investicija i investicionog održavanja za 2011. godinu kojim je u tački 1. određeno da će se u 2011. godini investirati 600.000,00 KM u renoviranje i opremanje poslovne zgrade u Ul. Branislava Đurđeva br. 10 i to horizontalna elektroinstalacija, zamjena prozora i rekonstrukcija fasade, rekonstrukcija krova, renoviranje sala u prizemlju zgrade i klimatiziranje zgrade, dok je u tački 2. određeno da će se finansiranje ovog projekta obezbjediti iz tekućih i akumuliranih sredstava iz 2010. godine i prethodnih godina, a da će UO prema prioritetima, fazama rada i obezbjeđenim finansijskim sredstvima donositi odgovarajuće odluke.

Na VIII sjednici UO tužene održanoj 30.06.2011. godine donesena je odluka o otvaranju Ureda-kancelarije VTK BiH u Tuzli u kojoj je navedeno da se Ured-kancelarija VTK BiH otvara u prostorijama Kantonalne privredne komore Tuzla. Na

osnovu navedene odluke generalni sekretar-tužitelj i predsjednik VTK Tuzla zaključili su dana 07.07.2011. godine ugovor o otvaranju navedenog Ureda-kancelarije, te su između ostalog utvrdili i obavezu VTK BiH da uplati pripadajući dio za uvođenje daljinskog grijanja u prostorijama KTK Tuzla Ured VTK BiH, a što je realizirano uplatom iznosa od 21.172,32 KM na račun KTK Tuzla.

Na IV sjednici NO VTK održanoj dana 19.09.2011. godine NO je usvojio izvještaj o finansijsko materijalnom poslovanju VTK za period januar-juni 2011. godine s tabelarnim prikazom za period januar-avgust 2011. godine te zaključio da isti treba dostaviti UO radi informisanja, te je prihvaćena informacija generalnog sekretara-tužitelja o aktivnostima na izmjeni postojeće stolarije i sanaciji fasade, a tužitelj je članove NO obavijestio da je informacija sačinjena zbog nepostojanje odluke UO o izvođenju radova a vezano sa zaključcima sa III sjednice UO. Na XII sjednici UO tužene održanoj dana 27.10.2011. godine tužitelj je UO podnio informaciju o aktivnostima na izmjeni postojeće stolarije i sanaciji fasade na zapadnoj strani VTK BiH te ih upoznao da je Skupština donijela odluku o investiranju 600.000,00 KM u razne projekte, a između ostalog i izmjenu postojeće stolarije i sanacije fasade, te je za svaki projekat posebno bilo potrebno da odluku donese UO. Međutim, sanacija fasade i stolarije izvršena je bez odluke-zaključka UO, te je na ovoj sjednici većinom glasova donesena odluka da se ova informacija prihvati. Na istoj sjednici prihvaćen je izvještaj o finansijsko materijalnom poslovanju VTK za period januar-juni 2011. godine, kao i tabelarni prikaz za period januar-avgust 2011. godine u formi informacije.

Dana 12.10.2011. godine generalni sekretar –tužitelj donio je rješenje o podršci minifestacije 10 međunarodnog sajma privrede „Brčko 2011“ u iznosu od 4.000, 00 KM, zatim dana 28.04.2011. godine odluku o davanju novčane pomoći Privrednoj komori F BiH za organizaciju nastupa na sajmu „Priština 2011“ u iznosu od 5.000,00 KM, dana 19.09.2011. godine rješenje o sponzoriranju naučno stručne konferencije „Medicinal and Aromatic Plants in Generation of new values in 21 st Century u iznosu od 3.000,00 KM, dana 19.09.2011. godine rješenje o podršci VIII privredno kulturne manifestacije „Dani jabuke u Goraždu“ u iznosu od 5.000,00 KM, dana 28.04.2011. godine rješenje o sponzoriranju Međunarodnog naučnog skupa „Obnovljivi izvori energije i održivi razvoj Banja Luka“ u iznosu od 5.000,00 KM i dana 17.10.2011. godine rješenje o podršci III Internacionalnog festivala vina i kulinarstva u Sarajevu u iznosu od 3.000,00 KM.

VTK BiH dana 15.12.2011. godine primila je zahtjev predsjednika KTK Tuzla za zajedničko sufinansiranje uvođenja daljinskog zagrijavanja Ureda u Tuzli, te na osnovu tog zahtjeva dana 19.12.2011. godine generalni sekretar-tužitelj donio je rješenje o uplati pripadajućeg dijela za uvođenje daljinskog centralnog grijanja u iznosu od 21.172,32 KM na račun KTK Tuzla, a na osnovu člana 5. ugovora o otvaranju Ureda-kancelarije VTK BiH u Tuzli.

Nezavisna revizorska kuća Revik doo izvršila je reviziju finansijskog poslovanja tuženog za period 01.01.2011. godine do 31.12.2011. godine i u svom izvještaju konstatovala da finansijski izvještaji realno i objektivno prikazuju finansijski položaj VTK BiH u navedenom periodu, rezultate njenog poslovanja, promjene na krajnjim izvorima i gotovinskom toku za navedeni period i u skladu sa međunarodnim finansijskim standarima. U revizorskom izvještaju takođe je konstатовano da su ukupni prihodi VTK BiH ostvareni u iznosu od 7.198.279,00 KM što je za 14% iznad planiranih prihoda za 2011. godinu, dok su ukupni rashodi ostvareni u iznosu od 7.050.639,00 KM odnosno za 12% veći od planiranih, da je VTK BiH u 2011. godini ostvarila pozitivan finansijski rezultat, odnosno višak prihoda u iznosu od 147.640,00 KM. Revizorska kuća je takođe uputila pismo tuženom dana 15.03.2012. godine u kojem se između ostalog navodi da prilikom verifikacije nabavki materijalnih sredstava (zamjena i ugradnja prozora), kao i investicionog održavanja (sanacija fasade) revizorima nisu prezentirane odgovarajuće odluke UO komore za navedene radove, a u skladu sa Okvirnim planom investicija i investicionog održavanja za 2011. godinu.

Dana 26.01.2012. godine na XV sjednici UO koja je prema navodima svjedoka Nihada Imamovića predsjednika UO zakazana 8 dana ranije, a na kojoj su prisustvovali Nihad Imamović, Amir Zukić, Veselin Poljašević, Predrag Mitrašević, Ilija Damir Pehar i Edin Arslanagić kao članovi UO i Ivan Mandić i Velibor Peulić kao zamjenici generalnog sekretara i zapisničar Biljana Oklobdžija. Na sjednici je bila jedna tačka dnevnog reda i to donošenje odluke o razrješenju generalnog sekretara i imenovanju vršioca dužnosti i nakon diskusije i glasanja donesena je odluka o pokretanju disciplinskog postupka protiv Faruka Jašarevića generalnog sekretara VTK, odluka o razrješenju Faruka Jašarevića sa dužnosti generalnog sekretara i odluka o formiranju komisije za primopredaju dužnosti. Prilikom diskusije članova UO nisu taksativno navedene odluke ili zaključci UO, predsjednika i podpredsjednika VTK koje tužitelj nije izvršio, kao ni koje je netačne i neistinite podatke tužitelj davao organima VTK BiH od značaja za donošenje pravilnih odluka i koje su to radnje i postupci koje se odnose na blokadu rada UO i radnje koje predstavljaju nezakonito i netransparentno trošenje sredstava. Odlukom o razrješenju koja je donesena na osnovu odredbi člana 25. Statuta VTK tužitelj je razriješen sa dužnosti generalnog sekretara, te je u skladu sa odredbama člana 97. Zakona o radu i člana 42. Statuta zadužena uprava stručnih poslova VTK da ponudi zaposleniku Faruku Jašareviću novi ugovor o radu sa izmijenjenim uslovima. Istom odlukom je Mandić Ivan imenovan za poziciju vršioca dužnosti generalnog sekretara, a odluka stupa na snagu danom donošenja. U obrazloženju navedene odluke navodi se da se tužitelj-generalni sekretar razrješava dužnosti zbog neizvršavanja radnih obaveza po ovlastima člana 19. Zakona o VTK i člana 36. Statuta VTK odnosno zbog utvrđenih

povreda radnih dužnosti i to: neizvršavanja odluka, odluka i zaključaka UO, neizvršavanja odluka predsjednika i podpredsjednika, nezakonitog i netransparentnog trošenja finansijskih sredstava Komore, davanja netačnih i neistinih podataka organima VTK od značaja za donošenje pravilnih odluka i opstrukcija i blokada rada u UO. Dana 24.01.2012. godine tužitelj je donio naredbu kojom je svim uposlenicima uprave stručnih poslova VTK zabranio da učestvuju u pripremama i korištenju resursa VTK za organizaciju i realizaciju sjednica UO bez direktne pisanog naloga generalnog sekretara, te da se postupanje suprotno ovoj naredbi smatra težom povredom radne obaveze, a dana 26.01.2012. godine naredbu da se Ivanu Mandiću i Veliboru Peuliću zabranjuje korištenje resursa VTK za obavljanje bilo kakvih poslova u ime i za račun VTK, a uposlenicima se zabranjuje bilo kakvo postupanje po nalogu ili zahtjevu Ivana Mandića ili Velibora Peulića, obzirom da su isti imenovani na poziciju zamjenika generalnog sekretara, suprotno odredbama Zakona o VTK i Statuta, pa je generalni sekretar pokrenuo sudski spor, s ciljem utvrđivanja zakonitosti donesenih odluka, a istima je zabranjen i ulazak u poslovnu zgradu VTK u Sarajevu Ul. Branislava Đurđeva br. 10. Postupanje suprotno ovoj naredbi smatra se težom povredom radne obaveze, zašto je predviđen otkaz ugovora o radu, te je naredba dostavljena svim uposlenicima uprave stručnih poslova VTK. Naredbom od 13.02.2012. godine tužitelj je naredio Mihrudinu Mujkiću da obustavi sve narudžbe i stvaranje troškova zbog blokade računa tuženog po nalogu Predsjednika Brune Bojića, dok je naredbom od 14.02.2012. naredio Marinu Čauševiću da nadzire sve aktivnosti koje mogu ugroziti rad i funkcioniranje tuženog zbog blokade računa tuženog po nalogu Predsjednika Brune Bojića.

Predsjednik VTK dana 25.12.2002. godine donio je uputstvo o praćenju u kojem je navedeno da je potrebno da o angažovanju sredstava preko iznosa od 2.000,00 KM generalni sekretar se konsultuje sa predsjednikom Komore. Dragan Despotović član UO zaključio je dana 22.06.2011. godine ugovor o radu na neodređeno vrijeme na radnom mjestu savjetnika generalnog sekretara – Ured u Banja Luci, te dana 01.07.2011. godine podnio ostavku na mjestu člana UO. Nihad Imamović penzionisan je sa danom 01.01.2011.godine, dok je Pehar Ilija penzionisan sa danom 28.12.2007. godine.

Iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Humo Vahide sud je utvrdio visinu tužbenog zahtjeva, kao i da su sredstva utrošena za adaptaciju poslovne zgrade tuženog u iznosu od 87.861,13 KM i 54.138,83 KM, te da su sredstva utrošena za ove radove u skladu sa odlukom Skupštine tužene, s tim da za navedene radove postoji samo odluka generalnog sekretara, a ne UO kako je to određeno u Okvirnom planu investicija za 2011. godinu, ali da su ispoštovane sve druge procedure oko nabavki i izbora izvođača. Iz nalaza i mišljenja vještaka informatičke struke Čengić Enesa sud je utvrdio da su sve e-mail poruke koje su izvedene kao dokazi na glavnoj raspravi poslane i primljene u identičnom elektronskom i štampanom obliku, a tekstovi objavljeni na internetskim stranicama su identičnim u elektronskom i štampanom obliku.

U svom iskazu tužitelj je ponovio navode iz tužbe. Iskaze saslušanih svjedoka i tužitelja sud je cijenio u vezi sa ostalim materijalnim dokazima i u vezi sa činjenicama koje su odlučne za presudjenje u ovoj pravnoj stvari.

Saslušani svjedoci Poljašević Veselin, Mandić Ivan, Imamović Nihad i Peulić Velibor nisu naveli ni jednu odluku ili zaključak UO, predsjednika i podpredsjednika VTK koju tužitelj nije izvršio. Iskaz svjedoka Mandić Ivana u dijelu kojim navodi da su na sjednici UO dana 26.01.2012. godine taksativno pobrojane odluke zbog kojih se tužitelj smjenjuje sud nije prihvatio, jer je u suprotnosti sa tonskim zapisom sa te sjednice, obzirom da je sud iz tonskog zapisa utvrdio da na navedenoj sjednici nisu navedene te odluke, kao ni konkretni slučajevi nezakonitog i netransparentnog trošenja sredstava tužene, zatim nisu navedeni primjeri davanja netačnih i neistinitih i radnje koje predstavljaju nezakonito i netransparentno trošenje sredstava. Svjedok Imamović Nihad koji je bio predsjednik UO navodi da je tuženi zaključio neovlašteno ugovore o djelu u vrijednosti oko 200.000 KM, ali ovi navodi nisu potkrepljeni nikakvim materijalnim dokazima. Naime ako je tužitelj te ugovore zaključio, onda je tuženi iste trebao izvesti kao dokaze u ovom postupku, imajući u vidu povrede radnih dužnosti koje se tužitelju stavljaju na teret. U pogledu dijela iskaza svjedoka Imamović Nihada u kojem navodi pismenu inicijativu predsjednika i podpredsjednika VTK za smjenu tužitelja u kojoj je navodno navedeno nekoliko tački zbog kojih se traži smjena tužitelja, sud isti nije prihvatio obzirom da isti nije potkrijepljen materijalnim dokazima, ali u svom iskazu nije mogao konkretno navesti primjedbe na rad tužitelja, osim uslova za rad zamjenika generalnog sekretara. Svjedok Poljašević Veselin koji je obavljao funkciju predsjednika i potpredsjednika tuženog do 18.02.2013. godine potvrdio je navode tužitelja da u sastavu UO na sjednici održanoj dana 26.01.2012. godine nije bilo predstavnika iz R. Srpske, zatim da je izjavio da je bio pritisak da se tužitelj razrješi sa dužnosti generalnog sekretara, te je također potvrdio da je UO razmatrao informaciju o utrošenim sredstvima i istu prihvatio, a što je potvrđeno i izvedenim materijalnim dokazima. U pogledu utroška sredstava za adaptaciju posloven zgrade svjedoci su potvrdili da je investicija izvršena bez odluke UO, a što je potvrđeno i iskazom tužitelja i materijalnim dokazima. Svjedok Peulić Velimir opisivao je događaje koji su prethodili razrješenju tužitelja, a koji su već utvrđeni na osnovu izvedenih materijalnih dokaza.

Iz iskaza svih svjedoka sud zaključuje da su izmjedju članova organa tuženog postojali određeni problemi u odnosima i komunikaciji.

Odredbom člana 88. Zakona o radu F BiH ("Službene novine Federacije BiH", broj 43/99, 32/00 i 29/03) propisano da poslodavac može otkazati ugovor o radu zaposleniku, bez obaveze poštivanja otkaznog roka, u slučaju da je zaposlenik odgovoran za teži prijestup, ili za težu povredu radnih obaveza iz ugovora o radu, a koji su takve prirode da ne bi bilo osnovano očekivati od poslodavca da nastavi radni odnos. U slučaju lakših prijestupa ili lakših povreda radnih obaveza iz ugovora o radu, ugovor o radu se ne može otkazati bez predhodnog pismenog upozorenja zaposleniku koje sadrži opis prijestupa ili povrede radne obaveze za koje se zaposlenik smatra odgovornim i izjavu o namjeri da se otkáže ugovor o radu bez davanja otkaznog roka za slučaj da se takav prijestup ponovi, s tim da se kolektivnim ugovorom ili pravilnikom o radu mogu utvrditi vrste težih i lakših prijestupa i povreda radnih obaveza. Članom 89. Zakona o radu propisan je rok za otkazivanje ugovora o radu od 15 dana od dana saznanja za činjenicu zbog koje se daje otkaz, dok je članom 90. istog Zakona propisano da je poslodavac, ukoliko otkazuje ugovor o radu zbog ponašanja ili rada zaposlenika, obavezan omogućiti zaposleniku iznošenje odbrane, osim ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini. U slučaju vanrednog otkazivanja ugovora o radu poslodavac je dužan da dokaže postojanje razloga za otkaz, koji se shodno članu 94. Zakona o radu daje u pismenoj formi uz pismeno obrazloženje otkaza. Članom 96. Zakona o radu propisano je da ako sud utvrdi da je otkaz nezakonit, može poslodavca obavezati da vrati zaposlenika na posao, na njegov zahtjev, na poslove na kojima je radio ili druge odgovarajuće poslove, te da mu isplati naknadu plaće u visini plaće koju bi zaposlenik ostvario da je radio i naknadi mu štetu.

Odredbom člana 14. Zakona o VTK BiH (Sl. glasnik BiH br. 30/01) propisano je da UO VTK BiH broji devet članova, od kojih šest bira skupština komore iz reda privrednika, poduzetnika i naučno istraživačkih radnika iz oblasti privrede i iz profesionalnog sastava privrednih komora, po principu po dva iz svakog konstitutivnog narodna odnosno četiri sa prostora F BiH i dva sa prostora R. Srpske, a tri člana UO su po funkciji predsjednik i dva potpredsjednika. Odredbom člana 19. propisano je da Komora ima generalnog sekretara koji orginuzuje proces rada, rukovodi radom i posluje stručnim službama Komore, stara se o finansiranju, upravlja finansijskim sredstvima i odgovara za zakonitost rada, a postupak i uslovi za imenovanje generalnog sekretara uređuju se Statutom.

Odredbom člana 36. stav 1. Statuta VTK (Sl. glasnik BiH 18/02 i 86/10) propisano je da Komora ima generalnog sekretara i dva zamjenika generalnog sekretara koje, na prijedlog predsjednika i potpredsjednika Komore imenuje UO. Stavom 2. propisano je da generalnog sekretara orginuzuje proces rada, rukovodi radom i posluje stručnim službama Komore, stara se o finansiranju, upravlja finansijskim sredstvima i odgovara za zakonitost rada, a postupak i uslovi za imenovanje generalnog sekretara uređuju se Statutom. Odredbom člana 26. Statuta VTK BiH propisano je da mandat članova UO može prestati i prije isteka mandata analogno kao i članovima Skupštine Komore, dok je odredbom člana 19. stav 1. propisano da mandat zastupnika Skupštine Komore prestaje i prije isteka vremena na koje je izabran: opozivom, podnošenjem ostavke, prestankom rada kod privrednog subjekta člana Komore, a stavom 2. da postupak zamjene zastupnika u slučajevima iz prethodnog stava provodi izborna baza koja je delegirala zastupnika. Odredbom člana 45. Pravilnika o radu tuženog propisane su teže povrede radnih dužnosti, a između ostalih i davanje netačnih podataka od uticaja za donošenje odluka u Komori ili članici Komore, onemogućavanje procesa rad u Komori.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Odredbom člana 25. Statuta tužene propisano je između ostalog da UO imenuje i razrješava generalnog sekretara. Tužitelj je odlukom UO tužene od 26.1.2012. godine razriješen sa dužnosti generalnog sekretara VTK BiH zbog (kako se to u odluci navodi) utvrđenih povreda radnih dužnosti i to: zbog neizvršavanja odluka i zaključaka UO VTK, neizvršavanja odluka predsjednika i potpredsjednika VTK, nezakonitog i netransparentnog trošenja sredstava komore, davanja netačnih i neistinih podataka organima VTK BiH od značaja za donošenje pravilnih odluka i opstrukcija i blokada rada UO VTK, bez otkaznog roka. U samoj odluci o razrješanju tuženi nije naveo koje odluke i zaključke UO i predsjednika i potpredsjednika VTK tužitelj nije izvršio, zatim nije navedeno u čemu se ogleđa nezakonito i netransparentno trošenje sredstava, kao ni davanje netačnih i neistinih podataka i koju je to radnju poduzeo tužitelj koja se odnosi na opstrukciju i blokadu rada UO. Međutim tuženi u navodima datim u odgovoru na tužbu i tokom postupka tužitelju stavlja na teret: *1. da je grubo prekršio odredbe člana 19. Zakona o VTK, obzirom da je uputstvom o praćenju od 25.12.2002. godine koje je donio predsjednik tužene, a na osnovu stavova Upravnog i Nadzornog odbora tužene, regulisana obaveza generalnog sekretara da konsultuje predsjednika za svako korištenje sredstava tužene u iznosu većem od 2.000,00 KM, 2. da je sklopio ugovor o izvođenju radova na sanaciji fasade na zapadnoj strani objekta tužene sa društvom „Džena“ doo Gradačac, te ugovor o izvođenju radova na zamjeni postojeće stolarije na zapadnoj strani objekta sa društvom „Čičko PVC“ doo Tomislav Grad, a vrijednost navedenih ugovora je bila 41.832,20 KM odnosno 80.417,61 KM, a navedeni radovi su izvršeni bez neophodne saglasnosti UO, 3. da je zloupotrijebio svoj položaj i*

prekoračio svoja zakonska ovlaštenja i donošenjem rješenja od 19.12.2011. godine o uplati pripadajućeg dijela za uvođenje daljinskog centralnog grijanja u prostorijama Kantonalne privredne komore Tuzla, kojim rješenjem je naložio isplatu iznosa od 21.172,32 KM iz sredstava tužene bez saglasnosti UO i bez konsultovanja sa predsjednikom, a isplata je izvršena i prije podnošenja zahtjeva i 4. da je tužitelj zlorabljivao svoja ovlaštenja i položaj sklapajući samovoljno i bez poštivanja propisane procedure ugovore sa Verom Slipić o snimanju nosača zvuka u iznosu od 3.366,25 KM i sa Sulejmanom Berhamovićem o izradi studije „cijena usluga prijevoza u cestovnom prometu“ u iznosu 3.366,25 KM, sa Nanin Namikom ugovor o djelu u iznosu od 22.666,02 KM, zatim da je za 10-ti jubilarni Međunarodni sajam privrede Brčko 2011. godine izdvojeno 4.000,00 KM, za Međunarodni naučni skup „Obnovljivi izvori energije“ Banja Luka 5.000,00 KM, za nastup Privredne komore F BiH na sajmu Priština 2011. godine 5.000,00 KM, za naučno stručnu konferenciju „Medicinal and aromatic plants in generation of new values in 21st century“ Sarajevo 3.000,00 KM za privrednu kulturnu manifestaciju „Dani jabuke“ u Goraždu 5.000,00 KM, za ugovor o sajamskom namještaju 14.434,29 KM, a sva navedena sredstva su odobrena neovlašteno i van važećih propisa.

Na osnovu izvedenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja sud smatra da tuženi, na kojem je teret dokazivanja u ovom postupku, nije dokazao da je tužitelj počinio teže povrede radnih dužnosti, na način kako mu se to pobijanom odlukom i navodima tuženog datim u toku postupka stavlja na teret, odnosno da tuženi nije tužitelju otkazao ugovor o radu u roku propisanom odredbom člana 89. Zakona o radu F BiH.

Za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari bitno je utvrditi da li radnje koje se tužitelju stavlja na teret predstavljaju težu povredu radnih dužnosti, te ukoliko predstavljaju da li je tuženi u roku od 15 dana od dana saznanja za navedene povrede tužitelju otkazao ugovor o radu.

U toku postupka utvrđeno je da je tužitelj bez saglasnosti UO i suprotno okvirnom planu investicija i investicionog održavanja za 2011. godinu donio odluke i sklopio ugovor o izvođenju radova na sanaciji fasade i zamjeni postojeće stolarije na zgradi tuženog u Sarajevo, kako to i tvrdi tuženi. Međutim, za ovu činjenicu UO tužene saznao je na sjednici UO održanoj dana 27.10.2011. godine, a što je utvrđeno iz tonskog zapisnika sa sjednice UO, pa ukoliko je tuženi smatrao da navedeno postupanje predstavlja težu povredu radne dužnosti mogao je u zakonskom roku od 15 dana otkazati ugovor o radu tužitelju, što isti nije učinio. Kako je tuženi odluku o otkazu ugovora o radu donio 26.01.2012. godine, a tužitelju se na teret stavlja teže povrede radne dužnosti za koje je nadležni organ – Upravni odbor saznao dana 27.10.2011. godine, to je protekao prekluzivni rok od 15 dana u kojem se tužitelju mogao otkazati ugovor o radu bez otkaznog roka. Rok od 15 dana iz člana 89. Zakona o radu počinje teži od dana kada je za činjenicu na kojoj se zasniva vanredni otkaz saznalo lice koje kod poslodavca ovlašteno za odlučivanje o pravima i obavezama iz radnog odnosa (u konkretnom slučaju UO) ili lice koje je zbog ovlaštenja obavezno izvjestiti nadležnu osobu o činjenici teže povrede radne obaveze, a koja je razlog za otkaz. Od tog dana poslodavac unutar petnaestodnevnog roka treba utvrditi činjenično stanje i ocijeniti ima li osnove za vanredno otkazivanje, a nakon proteka tok roka vanredni otkaz se ne može više dati. Pored navedenog sud smatra da bi bila upitna i valjanost otkazivanja ugovora o radu tužitelju iz navedenog razloga, obzirom da se istom stavlja na teret kao teže povrede radnih dužnosti, radnje za koje je tužitelj ovlašten prema odredbi člana 19. Zakona o VTK BiH.

Dalje, tuženi u toku postupka nije naveo niti jednu odluku ili zaključak UO, predsjednika i podpredsjednika VTK koju tužitelj nije izvršio, a saslušani svjedoci takođe nisu mogli navesti ni jednu odluku ili zaključak koji tužitelj nije izvršio, pa su ove činjenice u toku postupka ostale nedokazane. Pored toga tuženi takođe nije dokazao da je tužitelj davao netačne i neistinite podatke organima VTK BiH od značaja za donošenje pravih odluka, a saslušani svjedoci takođe nisu mogli potvrditi ove navode, tako da je i ova činjenica ostala nedokazana. U pogledu povrede radnih dužnosti koje se tužitelju stavlja na teret, a odnose se na opstrukciju i blokadu rada UO VTK BiH sud smatra da su i ove činjenice ostale nedokazane iz razloga jer tuženi nije dokazao koje to radnje tužitelj počinio, a koje predstavljaju opstrukciju i blokadu rada UO VTK BiH. Sud je utvrdio da je tužitelj izdao naredbu od 24.01.2012. godine kojom se zabranjuje uposlenicima Uprave stručnih poslova da učestvuju u pripremama za organizaciju i realizaciju sjednica UO bez izravnog pisanog naloga generalnog sekretara, međutim sud smatra da ova radnja tužitelja ne može sama predstavljati težu povredu radne obaveze koja bi bila razlog za otkazivanje ugovora o radu obzirom na sve ostale okolnosti slučaja, a posebno činjenicu da je naredba donesena nakon što je zakazana sjednica UO od 26.01.2012. godine sa jednom jedinom tačkom dnevnog reda, a to je razrješenje tužitelja sa pozicije generalnog sekretara.

Na osnovu izjava svjedoka i materijalnih dokaza sud je zaključio da je evidentno da su između određenih članova UO i tužitelja postojali problemi u komunikaciji i poremećeni odnosi, pa je u svakom slučaju trebalo u takvim okolnostima tužitelju omogućiti da iznese svoju odbranu i da objasni iz kojih razloga je došlo do izdavanja naredbe od 24.01.2012. godine. Sud smatra da je ove događaje u svakom slučaju trebalo od strane tuženog ispitati, te odlučiti da li je povodom istih tužitelj trebao biti sankcionisan.

Sud smatra da tužitelj nije prekršio odredbe člana 19. Zakona o VTK, a u vezi sa uputstvom o praćenju od 25.12.2002. godine, jer nije konsultovao predsjednika za svako korištenje sredstava tužene u iznosu većem od 2.000,00 KM, a ovo iz razloga, jer prema odredbi citiranog člana 19. generalni sekretar upravlja finansijskim sredstvima Komore i odgovara za zakonitost rada Komore, pa se uputstvom o praćenju koje donio predsjednik Komore ne mogu mijenjati odredbe zakona i statuta u pogledu ovlaštenja generalnog sekretara. Sud takođe smatra da bi ovakav akt ukoliko je donesen u proceduri propisanoj za donošenje općih akata tužene u svakom slučaju morao imati formu općeg akta kao i poslovni broj, posebno imajući u vidu da su sve ostale odluke tuženog koje sud cijenio kao dokaze u ovoj pravnoj stvari imali poslovni broj, datum donošenja i pravni osnov na osnovu kojeg su donesene. U pogledu navoda tuženog da je tužitelj prekoračio svoja zakonska ovlaštenja i donošenjem rješenja od 19.12.2011. godine o uplati pripadajućeg dijela za uvođenje daljinskog centralnog grijanja u prostorijama u Tuzli, sud smatra da je isti neosnovan, obzirom da se u rješenju od 19.12.2011. godine navodi da se uplata vrši na osnovu odredbi člana 5. ugovora o otvaranju Ureda VTK u Tuzli od 07.07.2011. godine. Neosnovane su tvrdnje tuženog da je uplata izvršena prije podnošenja zahtjeva, obzirom da je zahtjev za uplatu zaprimljen u VTK BiH pod poslovnim brojem SF-1760 dana 15.12.2011. godine, a rješenje je doneseno 19.12.2011. godine. Osim toga, tuženi u dokaznom postupku nije predložio izvođenje ugovora o otvaranju Ureda VTK u Tuzli od 07.07.2011. godine, pa samim tim nije ni dokazao da je tužitelj za ovu uplatu morao imati saglasnost UO. Na osnovu navedenog sud smatra da je tužitelj postupao u skladu sa ovlaštenjima iz odredbi člana 19. Zakona o VTK BiH. U pogledu navoda tuženog da je tužitelj zloupotrebjavao svoja ovlaštenja i položaj sklapajući samovoljno bez poštivanja propisane procedure ugovore kako je to gore navedeno pod tačkom 4. sud ove navode smatra neosnovanim, obzirom da tuženi nije dokazao koja je to ovlaštenja tužitelj prekoračio sklapajući ove ugovore, a imajući u vidu odredbe člana 19. Zakona o VTK.

Tužena neosnovano osporava navode tužitelja da na sjednici UO održanoj dana 27.10.2011. godine UO nije usvojio izvještaj o finansijsko materijalnom poslovanju, već je na navedenoj sjednici ovaj izvještaj usvojen kao informacija. Navedeno iz razloga jer je za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari nije od uticaja činjenica da li je taj izvještaj usvojen ili je usvojen kao informacija. Za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari odlučna činjenica je kada je UO saznao za donošenje odluke o utrošku sredstava bez njegove saglasnosti, a sve imajući u vidu prekluzivni rok od 15 dana od dana saznanja za povredu radne dužnosti u kojem se može ugovor o radu otkazati zbog teže povrede radne dužnosti.

Neosnovani su navodi tuženog da je rezultat netransparentnog i neovlaštenog trošenja sredstava tužene prekoračenje planiranog budžeta za 12%, obzirom da iz finansijskog izvještaja Revik doo Sarajevo proizilazi suprotno, odnosno iz izvještaja je utvrđeno da su ukupni prihodi tuženog ostvareni u iznosu većem od 14% iznad planiranih, dok su ukupni rashodi ostvareni u iznosu od 12% veći od planiranih.

Postupanje tuženog, koji zajedno sa donošenjem odluke o razrješenju tužitelja sa dužnosti generalnog sekretara i otkazivanjem ugovora o radu zbog teže povrede radne dužnosti istovremeno donosi i odluku o pokretanju disciplinskog postupka, sud smatra nelogičnim, pa ostaje otvoreno pitanje zbog čega je donesena odluka o pokretanju disciplinskog postupka u situaciji kada je tužitelju već otkazan ugovor o radu zbog teže povrede radne dužnosti. Takođe ostaje nejasno zbog čega je tuženi u Odluci o razrješenju zbog povreda radnih dužnosti, a koje su odredbom člana 45. Pravilnika tužene propisane kao teže povrede, istovremeno u stavu II zadužuje Upravu stručnih poslova tuženog da tužitelju ponudi novi ugovor o radu sa izmjenjenim uslovima, a sve imajući u vidu da se vanredni otkaz daje u slučajevima tako teških povreda radnih dužnosti gdje se u vrlo kratkom roku ispituju sve okolnosti slučaja i daje otkaz budući da je nemoguće nastaviti radni odnos.

Činjenice da je na internetskim stranicama i u dnevnim novinama objavljena informacija o navodnom netransparentnom utrošku sredstava od strane tužitelja nisu od uticaja na odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, jer se tužbeni zahtjevom ne traži naknada nematerijalne štete, iz kojih razloga sud ove činjenice nije ni utvrđivao. Takođe, činjenica da je tužitelj naredbom od 26.01.2012. godine zabranio pristup poslovnoj zgradi tužene u Sarajevu uposlenicima Ivanu Mandiću koji je u tom trenutku obnašao funkciju vd. generalnog sekretara i Veliboru Peuliću, kao i činjenice da je naredbama od 13.02.2012. i 14.02.2012. godine naredio Mihrudinu Mujkiću da obustavi sve narudžbe i stvaranje troškova za tuženog i Marinu Čauševiću da nadzire sve aktivnosti koje mogu ugroziti rad i funkcioniranje tuženog zbog blokade računa tuženog nisu od uticaja na odlučivanje u ovoj pravnoj stvari. Naime, sud smatra da se u ovom postupku navedene radnje ne mogu tužitelju stavljati na teret kao teža povreda radne dužnosti, obzirom da tužitelju zbog navedenih radnji nije otkazan ugovor o radu, a navedeni događaji desili su se nakon donošenja odluke o razrješenju tužitelja sa dužnosti generalnog sekretara koja je predmet preispitivanja u ovom postupku.

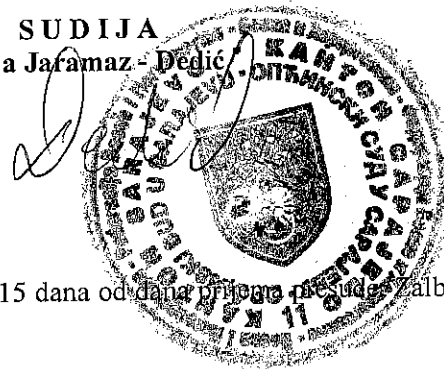
Shodno navedenom, sud je utvrdio da je Odluka o otkazu ugovora o radu od 26.01.2012. godine donesena suprotno odredbama člana 88. stav 1. Zakona o radu F BiH, pa je primjenom odredbi člana 96. stav 1. i 2. Zakona o radu F BiH odlučio kao u izreci presude.

Obzirom da je sud na osnovu svega gore navedenog utvrdio da je odluka o otkazu ugovora o radu tužitelju nezakonita iz gore iznesenih razloga, nije posebno utvrđivao i obrazlagao činjenice koje se odnose na legitimitet UO tužene. Ipak, prema mišljenju suda tvrdnje tužitelja u kojima osporava legitimitet UO tužene su upitne, obzirom da odredba člana 14. Zakona o VTK BiH nije izričito propisala da članovi UO tužene, moraju biti u radnom odnosu kod privrednog subjekta člana Komore, već tužitelj ovaj zaključak temelji na odredbi člana 26. Statuta VTK BiH kojom je propisan prestanak mandata članova UO prije isteka četverogodišnjeg mandata i koja upućuje na primjenu odredbi člana 19. Statuta kojima je propisan prestanak mandata zastupnika Skupštine tuženog. Međutim, Statut VTK u hijerarhiji propisa je niži pravni akt od Zakona o VTK i kao takav mora biti uskladjen sa istim, a što je u konkretnom slučaju upitno. I pored svega navedenog, sud smatra da za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari nije odlučna činjenica da li je UO tužene bio legitimno sastavljen ili ne, iz razloga jer sama okolnost da je odluku o otkazu ugovora o radu donio nelegitimno sastavljen UO ne bi tu odluku činila nezakonitom, već bi i u tom slučaju bilo potrebno utvrđivati da li je počinjena teža povreda radnih dužnosti ili ne. Prema mišljenju suda u slučaju da je utvrđeno da je počinjena teža povreda radne dužnosti sama činjenica da je odluku o otkazu ugovora o radu donio i nelegitimno sastavljen UO ne bi tu odluku činila nezakonitom, već bi se morala preispitati njena zakonitost u skladu sa odredbama Zakona o radu F BiH i drugim relevantnim propisima.

Odluku o kamatama sud je donio primjenom odredbi člana 277. u vezi sa čl. 324. Zakona o obligacionim odnosima obzirom da se radi o novčanim potraživanjima iz radnog odnosa, pa tužiteljima pripada pravo na isplatu zatezних kamata od dana dospijanja, u skladu sa Zaključkom građanskog odjeljenja Vrhovnog suda F BiH od 17.09.2009. godine u kojem je zauzet stav da potraživanja iz radnog odnosa nisu povremena potraživanja.

Odluku o parničnim troškovima sud je donio na osnovu člana 383. stav 1. i 2., člana 386. stav 3. i člana 396. stav 1. do 3. ZPP-a. Isti se sastoje od priznatih troškova tužitelja za zastupanje putem punomoćnika-advokata opredjeljenih troškovnikom, a u skladu sa odredbama člana 12. i 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH ("Službene novine Federacije BiH", broj 22/04 i 24/04) i to za sastav tužbe iznos 720,00 KM, zastupanje na pripremnom ročištu dana 13.11.2012. godine u iznosu od 720,00 KM, na nastavku pripremnog ročišta dana 13.12.2012. godine u iznosu od 720,00 KM, na ročištu za glavnu raspravu dana 08.04.2013. godine u iznosu od 720,00 KM, nastavku ročišta za glavnu raspravu dana 09.04.2013., 10.04.2013., 17.05.2013., 01.07.2013. i 29.08.2013. godine iznose od po 360,00 KM i troškove vještačenja u iznosu od 400,00 KM, što ukupno iznosi 5.875,60 KM.

SUDIJA
Sanja Jaramaz - Dedić

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Sarajevu u roku od 15 dana od dana prijema presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 (tri) primjerka.